

РЕШЕНИЕ

№ 2363

гр. София, 02.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 12.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2726** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес – С., [улица], ет. 1, чрез Адвокатско дружество „Б. и партньори”, срещу Решение № ПО-27 / 22. 02. 2012 г. на Директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е потвърдено Постановление изх. № 2901 от 26. 01. 2012 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В жалбата се излагат съображения, че решението е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон, а именно - разпоредбата на чл. 121, ал.3 от ДОПК, тъй като се затруднявало дейността на търговеца. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което наложените обезпечителни мерки, бъдат отменени.

Ответникът- директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1114335 / 29. 12. 2011 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма].

С искане, изх. № 10-44-00-362 / 18. 01. 2012 г., е поискано налагането на предварителни

обезпечителни мерки, тъй като от страна на органа по приходите е установено, че очаквания размер на данъчните задължения на търговеца ще бъде в особено големи размери.

С Постановление изх. № 2901 от 26. 01. 2012 г., публичния изпълнител при ТД на НАП С., е наложил обезпечителни мерки чрез заповест върху налични и постъпващи суми в размер на 537 404,40 лв. по банкови сметки, тъй като е приел че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения в големи размери.

Срещу постановлението е подадена жалба от страна на [фирма], която е оставена без уважение от директора на ТД на НАП - С. и е потвърдено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с Решение № ПО-27 / 22. 02. 2012 г. на директора на ТД на НАП- С.. Решението е връчено на 29. 02. 2012 г.

С жалба вх. № 53-03-281 / 07. 03. 2012 г., от страна на [фирма], [населено място], е оспорен издадения акт и по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Публичният изпълнител правилно е констатирал, че е постъпило мотивирано искане от орган по приходите, в което се излагат съображения, че събирането на предполагаемите публични задължения ще бъде затруднено или значително ще се затрудни, предвид особено големия размер на предполагаемите публични задължения, поради което е налице хипотезата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

При налагането на предварителни обезпечителни мерки не е необходимо да има определени с влязъл в сила акт задължения. Необходимо и достатъчно условие е в хода на ревизията да се прецени че събирането на така установените задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Мотиви за наличието на обезпечителна нужда, са изложени, както в самото постановление, така и в съпътстващото го искане за налагане на обезпечителни мерки. Изрично е посочено, че лицето не притежава недвижими имоти, които да послужат за надлежно обезпечение.

Съдът счита за неоснователни изложените доводи, че лицето притежава активи (стока) на обща стойност 1 382 580 лв., която е двойно повече от предполагаемия размер на публичните задължения.

Наличието на записвания в счетоводството на жалбоподателя, не доказват в действителност, че активите (родово определени движими вещи) са действително налични и са във владение на търговеца. В тази връзка са правилни мотивите на директора на ТД на НАП С., че за задълженото лице, съществува правната възможност да поискана замяна на наложените обезпечителни мерки, с друг вид, като в това производство, което също подлежи на оспорване пред съда, могат да се ангажират допълнителни доказателства, както за собствеността на стоката, така и за нейната стойност и местоположение.

Съдът счита за неоснователни изложените в жалбата доводи, че чрез наложения заповест върху банковите сметки на дружеството, се възпрепятствала дейността на дружеството, включително и води до неизпълнение от негова страна на съществуващи

договорни задължения. Видно от представените отговори на търговските банки, след налагането на запора, наличността по сметките, не покрива размера за който са наложени, като дори се касае за минимални остатъци по салдото, което не би могло да осигури изпълнението на задължението по договора от 15. 11. 2011 г. финансирането на сеитбата.

В същото време, видно от писмо изх. № 93-00-4280 3 от 27. 12. 2011 г. на ЦУ на НАП, ревизията на дружеството е възложена с цел ограничаване на щетите за републиканския бюджет от данъчни и осигурителни имами, като е посочено че е целесъобразно налагането на незабавни обезпечителни мерки.

От страна на жалбоподателя в настоящото производство не бяха доказани предпоставките по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, при които съдът отменя наложеното обезпечение. В рамките на делото не се представи от страна на жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които да обезпечат събирането на предложените за установяване публични задължения. От страна на жалбоподателя не беше и доказано, че наложените предварителни обезпечителни мерки ще спрат извършваната от него дейност, въпреки твърденията изложени в жалбата в тази насока. Освен това, видно от самото постановление, дружеството не е притежава недвижими имоти, които евентуално да послужат за обезпечение, а както беше посочено по-горе наличието на движими вещи не е безспорно установено.

Следва да се отбележи, че нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, предвижда отмяна на наложеното обезпечение само при неизпълнение на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, но не и при нарушение на ал. 3 на чл. 121 от ДОПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], [населено място], срещу Решение № ПО-27 / 22. 02. 2012 г. на Директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., с което е потвърдено Постановление изх. № 2901 от 26. 01. 2012 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място],[жк], [жилищен адрес] ЕИК[ЕИК], да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

